

Д. ib. 48. Повърна ся Ангелина, Повърна ся обади му. Отговаря болен Герги. *Д. 40, 82—84.* Ако ли невѣста-та не излезе дѣва, обажда женихъ-тъ на деверъ-тъ. *Ч. 25.* Ти не знаешъ какъ са е захванала тая свадба. Искашъ ли да ти обада? *З. 83.* Но преди сичко не обаждайте никога (*ne dites jamais*) на лъстецы причинитѣ на неудоволствието. *Т. 194.* Петко войвода тихо бесѣди: „Ой дружино вѣрна зговорна! Мени ся нѣщо на сърдцѣ убади“. *Гн. 41. 2)* покажу, показываю; научу, научаю: Смѣтане-то да са простира отъ 10—1000—безъ да са обажда на ученика. *Л. Д. 1876 р. 167.* Нека са спрѣмъ само на едно мѣсто, кое-то ни обажда, какъ да водимъ пестовенъ животъ. *ib. р. 60.* Не е наша работа да обаждаме на къщовници-тъ какво трѣбва да са върши въ ихаръ-тъ и въ кочина-та. *ib. 3)* донесу, обжалую: Я иди, синко Тодорчо, В чичови-ти дворови, Търговска глава зарови, Че на сеймене обади. *Д. 46, 54—47.* Как зачу Алиа тѣзъ дума, Той на кадія обади. *Д. 48, 11—12.* „Ха! Да та пусна, па да ма обадишь!“ *Ч. 248.* Ти поискахъ той да обади выноватыя на сѣдилище-то. *П. 21.* Да идатъ право на конакъ, Д’обадиатъ на билюкъ-баша-та. *М. 211.* **Оба́дж са Оба́ждамъ са** отзовусь, отзываюсь; откликнусь, откликаюсь: „Калинке, сестро Калинке, Я дай ми вода да пия.“—Не ся обади Калинка, най ся обади мама му. *Д. 41, 33—36.* Татунчо ся сами обади. *Д. 31, 30.* И Стоянь ѝ ся убади: „Майчнице, стара майноле! *Пк. 140.* Викахъ, викахъ, само диволь-тъ ми ся обажда *Ч. 134.* Да ся чуешъ, та да ся не видишь! (*китва*). Кжлвѣтъ тогова, кого-то выквѣтъ, а той не дохожда, а само ся обажда „чуа-и-я-и“. *Ч. 147.* Както хокнало, така ся и обадило. *Ч. 167.* Нѣкои и други ся обаждатъ (*подають голосъ*) противъ нѣкой си отъ васъ. *Л. Д. 1871 р. 178.*

Оба́рамъ *гл. дл. 1)* разрушаю: А подъ яза полагатъ уплѣтены отъ пѣртия четроугълны на върха етияснены кошове по подобия пирамиды, напълнени съ каменія, и ги спущатъ дѣто скача вода, къту привири язъ, да не ся подкопава и убаря скоро. *Пк. 81. 2)* преодоляваю: Най-послѣ пианството и уморяването зехъ да обарятъ (*стали одолывать*) ѣкитѣ глави. *Тб. 29.* Умореный духъ обаря своята тъмница. *Рш. 30.*

Оба́че *союз* впрочемъ, однако, но: И така всичка-та дѣйстви-телна войска излиза до 100496; въ тоя брой обаче не влизатъ различни-тъ ета—мажеори. *Л. Д. 1870 р. 61.* У насъ, обаче, такива учени дружества нѣма. *ib. 128.* „Азъ на радо сърдце дохождамъ ведно, обаче съ туй условіе“. *Х I, 15.* Утѣшявахъ ся обаче съ надеждица, че може да ся намѣри нѣидъ (*единчикътъ ми сынъ*). *Х. I, 44.*

Обаятеленъ *пр.* обаятельный: Събиратъ ся дѣвойки—пѣщици убаятелни (романтически) любовны пѣсны. *Пк. 94.*